

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XIV. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Post annos autem aliquot, denuo mis-
sus in patriam Apostolico labore stre-
nuè desudavit, perniciosissimosque
Hæreticorum errores retegere & con-
futurare non desijt. Et vero licet gra-
vissimis ob id ipsum calamitatibus ma-
gis ac magis semper opprimeretur, &
insensissimò ab ipsè exagitaretur.
odio, DEI tamen Verbum prædicare,
SS. Sacramenta administrare, multo-
que ad Religionem Catholicam per-
trahere, magno animo vir nunquam
desistit, imò alacrior semper procef-
sit, fidelemque Christo Domino suo,
sanctæque Matri Ecclesiæ comproba-
vit. Unde multis difficultatibus, mul-
tisque & evidentissimis vitæ periculis
se se exposuit, licet semper DEI gratia
ad multorum salutem conservatus. In
quem aliquando Hæretici, furore &
rabie plus quàm diabolicis irruentes,
sustibus ipsum egregiè dedolarunt.
Ierum dum pro Concione aliquando
diceret & efficacissimis Verbis Fidem
Catholicam astrueret, Hæreticus qui-
dam scelopum in eum explosit, & hu-
merum ejus trajecit, quo licet vulne-
re pro Voto impiorum non interjerit,
magnum tamen inde deinceps dolores
sensit, & periculose aliquamdiu decu-
buit. Quæ omnia sancto viro mag-
no commodo erant, quod hæc omnia
latus sufferret, & in Sacrificium DEO
consecraret, & non aliter atque sum-
ma DEI Beneficia æstimaret atque ac-
ceptaret, intentionisque ac desiderij
sui, ad Martyrium pro Christo tole-
randum, fervorem concitaret. Ut
nemo satis, sive ex labore ejusdem fru-
ctum, sive ex tanta patientia, sanctâ-
que intentione meritum unius hujus
viri Apostolici possit æstimare. *Ex
Angl. rer. Scrip.*

Plurima
ab Hæresi-
cu possit.

Verè Mar-
tyr habendus.

Verè Vir
Apostolicus.

Alexander
à Lacu
Cremi-
phan. Abb.

Extinguitur hoc anno magnum,
Ordinis & Superioris Austriæ orna-
mentum Reverendissimus Dominus
Alexander à Lacu, Hilariensis primū,
dein Garstensis, Cremiphanensis de-
nique Monasterij pulcherrimi Abbas
de re Catholica optimè meritis, qui
magno Religionis Zelo, subditos Mo-
nasterij in Hæresim prolapsos feliciter
revocavit, idemque faciendi multis a-
lijs auctor fuit. Idem summa rerum
gerendarum pollens dexteritate, ad
maximorum Principum expetitus Au-
las, gravissimis Legationibus, insigni

boni publici emolumento, felicissimè
est perfunctus. Romæ Paulum, V.
Pont. Max. ipse convenit, & gravissi-
ma cum ipso negotia tractavit. Varia
extruxit, multa excoluit, magnasque
à Cæsare gratias retulit, immunitates
impetravit, suis denique omnibus Re-
ligioso vitæ exemplo insigniter præ-
luxit. Mortuus immortale sui deside-
rium suis dereliquit. 19. Maij anni præ-
sentis. *Ex monim. ejusdem Monast. Cre-
miphan.*

Obijt eodem anno singulare Sacra
Bursfeldensis Congregationis Oracu-
lum Reverendissimus in Christo Pater
ac Dominus Joannes Atræus à Ket-
tich celebris Monasterij de Lacu dicti
Dioceseos Trevirensis Monachus &
Abbas meritissimus, Præfatæ Congre-
gationis Præses doctissimus, eruditio-
nis, eloquentiæ & Virtutum omnium
laude decantatissimus, incredibili ro-
tius Monachici Ordinis luctu 26. Maij
extinctus. *Ex Monim. ejusdem Monast.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. XLV.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXXIV.

Iterum Triumphis Martyrum in
cœlesti Hierusalem insignem sub-
mittit Heroem Ordo noster, Beatum
Thomam Helmium sive Dunstallum,
post rem generosissimè in Anglia ge-
stam, ad præmia æternitatis vocatum.
Hic ex illustri Duaceno Apostolicæ
Confœderationis prodiens Collegio
Candidatus in laboribus, angustijs &
periculis Apostolicis, sexennium fe-
rè in patria exegit, majorem partem
perpetua & constantissima Christi, è
vinculis & carceribus, confessione.
Pronunciata demum in eum mortis
sententia, signo se Sanctæ Crucis com-
muniens: *Benedicta sit, inquit, Sancta
Trinitas, atque indivisa Unitas: confite-
bimur ei, quia fecit nobiscum Misericordiam
suam.* Utque adstabat coram Tribu-
nali, in genua procidens, aliquod tem-
poris spatium orationi impendit. Jus-
sus ad patibulum usque ad equorum
caudas raptari, tum suspendi, mox fu-
ne reciso Semivivus è patibulo detur-
bari, virilibus, corde, & visceribus e-
vulsis, ac in accensum rogam projectis,
tum demum capite truncari. &
in quatuor partes discerpi, *DEO gra-
tias,* respondit, *Atqui omnia ista,* allo-
quitur Judicem, *Perillustri Domine,
mors*

Ejus meri-
ta

Joan.
Atræus
Præses
Bursfeld.

B. Thomam
Dunstallum.

Capitulum
Deum be-
nedicens
pro gratia.

Pen-
el
He

mors sunt tanquam unica, eaque non admodum pertimescenda, quam ego amplector libentissime. Rogatus sub mortem, Jesuita, an Sacerdos esset secularis? Sacerdotem se esse professus est, votum tamen emisisse, modo posset, de nomine in familiam Divi BENEDICTI adscribendo: Cujus, inquit, Monachi primi omnium invixerunt in hoc Regnum lumen Fidei; & cujus vos Nomine habetis insignitam (in urbe scilicet Nordvicenli) vestra civitatis portam: illic, queso vos, reserisum à cervicibus caput suspendite. Quod ut expecteretur, postea factum est, tamque illustre Trophæum ac tam charum caput, sanctissimo Patriarchæ nostro, in ejusdem porta suspensum. Spectavit adeo hilariter supplicij instrumenta, & rogam Thomas noster, ut recreari plurimum inde videretur; fuitque ab ipso certaminis tam acris exordio, ad ultimum vitæ spiritum, non modo horror in ipso nullus, sed nec pallor, seu ulla coloris aut vultus immutatio, non manus, non pes, non ulla pars corporis intremuit, nullum nec minimum timoris indicium, sed eandem constantiam, eandem oris alacritatem, toto illo tam difficili agone perpetuo conservavit, quod certè stupebant spectatores omnes, frequentissimo numero ad id spectaculi confluentes, minimè bis mille equestris & militaris dignitatis, aut Generosi & Nobiles. Deplo- rarunt omnes mortem illius, plurimi etiam collachrymati sunt. Neque in- ventus est, ullus vir, foemina, aut puer (ita Martyrij ejusdem scriptor asseverat) qui, ut aliàs frequenter Hæreticorum acerbitate factum, verbum ad illum turpe, aut ignominiosum diceret. Passus est, verè generosus, & invictus Christi Martyr, & Sanctissimi Patris nostri & Anglicanæ Congregationis Candidatus octavo Iduum Julij Anni 1614. & sacra ejus membra ad diversas Urbis portas, caput autem, ut supra dictum, ad S. P. N. Benedicti suspen- sa: cujus indelebilis, in multorum cordibus memoria perseverat. Ex au- thentica relatione Martyrij ejusdem, &c.

Claruit sub hoc tempus eximia vitæ sanctitate, in Monasterio S. Jacobi Herbipolensi R. F. Gabriel ejusdem loci professus; qui consuetis Religiosæ Vitæ exercitijs ac demandatis sibi fun- ctionibus, inusitatum & hoc ævi stu-

pendum rigorem adjuaxerat. Solitus enim fuit integras ferè noctes vigilando, precando, sacrisque meditationibus vacando traducere, ita ut somno nunquam ultra tres horas indulgeret. Abstinentia fuit admirabili, quotidie flagris se acriter cædendo copiosum sanguinem fundebat, ingentis ponderis catena ferrea brachij ferè crassitiem æquante corpus incinxit, quæ catena ad mortem usque gestata ita in carnis interiora, sese immisit, ut profundis immersa sulcis, dimidia ferè sui parte carne obducta fuerit, nemine ejus rei gnaro, nisi solo Antistite, cujus è nutu Gabriel totus pendebat. Asservaturque etiamnum hoc cingulum, tantæ virtutis in testimonium in omnem ætatem futurum. Ipse vero DEI famulus miris cœli favoribus recreatus, dum noctu precibus de more fundendis incumbit, eo loco quo sanctus Macarius Monasterij ejusdem primus Abbas humatus olim fuit, sæpe numero suavissimam Angelorum Musicam percipere meruit, quam rem vehementer admiratus, facile sibi ipsi persuasit altioris negocij indicium esse, ac proinde Abbati detexit, qui quære- re ac fodere Gabrielem iussit, spe bona nixus ab ipso S. Macarij corpus reperiendum esse, quod & factum, nam vir pientissimus diligenter observato loco cœpit levare lapides, moxque sa- cras Macarij reperit exuvias, una cum indubitata fidei litteris & testimonijs, elevatione deinceps majori cum aucto- ritate & reverentia suscepta sequenti anno, Deo ipso corpus magnis miraculis honorante. Ex Mich. Haim.

Ipso hoc anno splendoribus Sanctitatis Gallias Italiamque illustrat, Redivivus Joannes Barrerius, an potius, alter in altero BENEDICTUS sanctæ memoriæ Joannes à sancto Mauro, secundus Admirabilis Fuliensium, nostrorum Vicarius Generalis; vir mortificatissimus; & verè mundo atque carni mortuus, & merito magni à magnis factus, sub quo, ejusdem sanctissimo vitæ exemplo, tantopere sese sanctissima Fuliensium Reformatio exporrexerit, ut ad confusionem sempiternam delicatorem carnis propriæ servorum & mancipiorum, numerus ultra septuaginta Monasteria sese exporrexerit, eaque inter solum Fulien- se

B b

longe

Votum ejus
de Ord. S.
P. N. sus-
cipiendo.

Generositas
in extremis.

Martyrio
afficitur.

Ven. Gabri-
el Aucta
Herbipol.

Ven. Joannes
à S.
Mauro.

longe supra trecentos Religiosos, imo Martyres ultroneos, numeraverit, omnibus singulisque, etiam complexione & natura debillimis, tantum vitæ rigorem, famem, sitim, algorem aliisque cruciatus, tanta patientia, imo animi alacritate sufferentibus, ut nemo non advertere cogereetur. solatia spiritus, & DEI gratiam, majora etiam corporis fulcra & firmamentum esse, quam quidquid ingluvies hominum & luxus, ad robur simul & delictum excogitat usurpatque. *Ex Fulienfium monumentis, Malabayla, &c.*

*Rigor vitæ
salutaris.*

*Etiā Ægyptus
Benedicto Redivivo
animatur.*

Ne vero putes in Europa solum nostra Redivivum sese in suis filijs Redhibere sanctissimum Patrem nostrum B E N E D I C T U M & in Catholicis tantum & Christianæ fidei addictis regionibus, exemplum mirabile viri sanctissimi ex Ordine nostro afferamus, qui hoc ipso anno gloriosissima morte vitam sanctissimam, inter juratissimos Christi hostes, Turcas nimirum conclusit, illis ipsis & dum viveret, & à morte venerandus. Fuit is Reverendissimus P. D. Joannes Baptista, Abbas Monasterij Van, haud procul ab Alexandria Ægypti siti, Benedictini Ordinis ibidem Abbas ab accolis vulgo Zak, sive Kak (hoc est, Vitulinus) cognominatus; inde nimirum, quod quatrimum foerentè vitulū à morte revocasset, cum Turcæ nostris varia contemptum exprobrarent, & pro signo probatæ coelis & Numini Fidei Christianæ hoc signum exigerent. Non recusavit DEI dilectus, pro Christiani nominis & Numinis gloria: Revixit quàm primum, eo preces fundente, vitulus, in pedes constitit, & ad vaccæ matris ubera cucurrit, stupentibus, qui viderant & audierant, universis & Christianos, maxime Monachos exinde nostros plurimum reverentibus. Nec minus à morte deinceps magnis miraculis & virtutum operatione ac signis claruit in suo supra memorato Cænobio sepultus, magnis beneficijs non solum Christianorum fruens & accendens pietatem, sed & infidelium necessitatibus condolens quasi, & prodigiosè succurrens. Mirabile illud, quod, dum alijs Turcis DEI magnalia in sermo hoc suo deprædicantibus, alius ejusdem sectæ, non tantum calumniari præsumit, sed, sal-

*Vitulum
quatrimum
mortuum
resuscitat.*

*Miraculo-
rum glori-
a.*

va legentium reverentia, etiam ventris sordes exonerare in tumulum, viscera insimul ejecerit omnia, horrenda illico morte extinctus: quod scelus detestati ipsi contemptoris parentes & cognati, cum supplices, nescio quid, sancto voverent, in oculis omnium restitutus vitæ est mortuus, integramque illico consequutus sanitatem. Nec unius solummodo viri eo ipso loco, sed pluribus, cum in Ægypto, tum in Arabia, Benedicti Redivivi exemplaria se produunt, uti alias innuemus, & memorabimus, atque utinam in tam remota indaganda sufficeremus. *Ex Arachiale Beglierio Abb. S. Steph. prope Urbem Spanensem, Constant. Cayet, &c.*

Secedit hoc anno Bellmontium Maria nostra de Bellavillier, nequid per mortem Amitæ sanctissimæ & vacationem longiorem, sinistri Cænobium Illustrissimum pateret. Incredibile penè est, quo plausu à Monialibus excepta, gaudio non diu duraturo, cum paulo post intelligeret, Mariam Medicam Galliarum Reginam, ad instantiam Magnati alicujus Gallici annuisse, ut alterutra Abbatiarum Bellovarienfium relicta, sive Montis Martyrum, sive Belli-Montis, relicta, alteri crederetur Abbatissæ. Cum autem præfici (inquit Vitæ Auctor, alijs, eâ tantum lege vellet, ut DEO ipsi prodesse magis magisque posset, Abbatia Bellmontanâ, jussu & consilio Confessarij cessit, in gratiam neptis suæ, cum ei se vadem prius integritatis morum, prudentiæ & perfectæ observantiæ studij indefessi ejusdem neptis suæ, iterato etiam idem Confessarij præstitisset. Abscessit igitur mœrentibus omnibus & communem parentem deflentibus Bel lo-Monte Bellavillariensis, comitante nova Abbatissâ nepte sua, quam secum ad Montem Martyrum duxit, ut oculis ipsis testibus intelligens, quomodo Legislatori nostro sanctissimo parendum esset, *rediviva Sacre Regule* observantia, idemque per biennium experta facilius mores eisdem in Cænobium suum induceret: quod & efficacissimè intrepida præstitit. *Ex Vita ejusdem Bellvill.*

Juvanda iterum, more nostrorum Veteri, sacra aliqua familia, & fovenda, memorabili omnino, nunc primum dictæ Bellavillariensis nostræ merito,

*Contemp-
tor tur-
da mor-
lul.*

*Prodi-
refusitate*

*Ven. Mo-
de Bell-
lat.*

*Bell-
Montem
deseri.*

rito, verbis ejusdem Authoris refero :
 Vix autē domi confederat, cum mul-
 tis rogata precibus, maximè Celsissi-
 mi Principis Archiepiscopi Parisiensis,
 compellitur, ut suppetias Sororibus de
 Pœnitentia nuncupatis, Lutetiæ com-
 morantibus ferret. Is porro erat ha-
 rum Virginum status, ij perditū mo-
 res, & publica scandala, ut sola tan-
 to vulneri par esset medicina Mont-
 martana mater. Concessit igitur in
 Reformationem famosæ Domus, de-
 lectas in tam arduum & lubricum o-
 pus, Moniales aliquot, quas sanctis suis
 adhortationibus ita roboravit, ut Du-
 ce altera Matre d' Alvaguin (supra-
 laudata) quam omnibus præfecerat,
 innumeris laboribus exantlatis, sola
 DEI opitulantis gratia secundante, pe-
 riculis omnibus, injurijs, convitijs, in-
 fidijs fortiores factæ, antum illud im-
 mane in omnimodè sanctitatis & per-
 fectionis observantiæ aram commuta-
 rent. Ita ut pene incredibile videat-
 ur, ab una Christi ancilla tantum præ-
 stari potuisse ita, ut quod antea reper-
 erat impurissimum stabulum, serpen-
 tibus & aspidibus plenum Monasteri-
 um, inde nunc diversissimis locis mit-
 teret incomparabilem omni Veneno
 tollendo medicinam.

In Hispanijs æquè potentem in de-
 billimis sese ostentat sub hoc tempus
 Magni gratia Numinis, ut confundat
 fornia. Verbis Henriquez ij de industria
 placet promere. Eodem tempore, in-
 quit, DEUS mentes Monialium, quæ
 DEO dicatæ in Monasterio dicto Pe-
 rales, Christo inserviebant, excitat, ut
 majori fervore, suavi Christi jugo
 sumpto, S. P. N. BENEDICTI Regu-
 lam, secundum Veterem Cistercien-
 sium Patrum rigorem, observarent.
 Incipiebat paulatim Divini Amoris
 ignis ille, in Monialiū cordibus se pro-
 dere, ut jam amplius celari non pos-
 set, sed illæ mentem Superioribus ex-
 ponerent, dicerentq; sibi propositum
 esse, quàm maxima possent austerita-
 te Regulam, quam professæ erant, re-
 jectis superfluis & trepiditate, quam
 tempus & fragilitas induxerant, ser-
 vare. Patribus visum ante omnia in-
 quirere, si Spiritus hic verus esset, &
 non à muliebri varietate procederet.
 Quo factō, re ipsa didicerunt, DEI di-
 gitum hic esse, & Sanctum Spiritum

operari, qui carum Voluntates dirige-
 ret. Et nolentes tam pias intentiones
 remorari, sed potius promovere, om-
 nem moverunt lapidem, ut hujusmo-
 di Reformatio deduceretur in actum.
 Utque hoc certius fieret, aliquas Le-
 ges dixerunt, quo rigor ille, quem
 amplexuræ erant, stabiliretur. Cum-
 que undique circumspicerent, cui opti-
 mè hoc tanti momenti opus comit-
 teretur, quique inter tot Congregatio-
 nis insignes viros pietate, Zelo, & in-
 dustria, idem promoveret; nullus se
 potior, quàm R. P. Augustinus Lope-
 zius, Vallis Bonæ, in Castella Mona-
 chus obtulit, quod ejus eruditio, & pru-
 dentia omnibus nota essent. Huic er-
 go in mandatis datum, ut novas Chri-
 sti Discipulas instrueret, & Leges No-
 væ Reformationi daret. Obedit ergo,
 & DEO suggerente, tam abunde Su-
 periorum Voluntati, & Sponsarum,
 Christi menti satisfecit, ut impetrata à
 Summo Pontifice earundem constitu-
 tionum confirmatione, novæ hujus vi-
 tæ Fundamenta & jnicia, in Vallisole-
 tana primū Urbe (unde & Virorum
 Antiquior orta & cognominata Refor-
 matio) & quidem in S. Annæ Cano-
 bio jacerentur. In quo nostra ætate
 revixit antiquus ille fervor & zeus,
 quo S. Umbelina Virginum Cisterci-
 ensium Institutum inchoarat. Earum
 habitus, ex viliore materia, quæ inve-
 niri potest, secundum Regulam, clau-
 sura incredibilis, silentium perpetuū,
 jejunia & mortificationes tales, ut vix
 credi queant; & ut paucis multa com-
 plectar, Vita Angelica est. Utque to-
 ta Hispania hoc fructu potiretur, per-
 mittente DEO hoc Institutum proro-
 gatur, & per Urbes celebriores, hu-
 jus Reformationis excitata Monaste-
 ria, in quibus plurimæ hujus Instituti
 Virgines sanctissimæ degunt, quæ Au-
 gustini Lopezij nostri Regulas, mag-
 na austeritate observant. Hic vero
 summæ perfectionis opinione vir ce-
 leber, admirabile patientiæ in calcu-
 li, ad usque defectum animi, alijsque
 infirmitatibus, speculum & exemplar,
 paulo post, hoc ipso nimirum anno,
 ad præmia tam utiliter laborantium,
 vocatus, excessit. Ex Phœnice revivi-
 scente Chryso. Henrig.

Moritur eodem ipso anno Vene-
 rabilis P. F. Laurentius de Zamora, ne-
 B b a scias,

Augustinus
de Lopez.

S. Umbeli-
ne imita-
tio.

Prostat
amplic Re-
formatio.

Laurentius
de Zamora
moritur.

scias, Sanctior an Doctior; relictis ingenij summi magnis monumentis, quae inter magnum omnino & mirificum opus, quod *Monarchiam Mysticam Ecclesiae*, inscripsit, Epitaphium sequens ipsi positum:

*Sermonis sacri conscripta Volumina dicunt:
Non lateat in modio, qui lateat hoc tumulo.*

Moritur hoc iplo etiam anno R.

Conradus Alopitius Mon. Garstenfis. P. Conradus Alopitius, celeberrimi Garstenfis in Superiore Austria Canobij Monachus, Vir Religiosissimus, à Magna Numinis gratia, maxime in liberandis energumenis, & profigandis Cacodæmonibus plurimum, celebratus.

*I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D C . X V .
Sancti Patris Benedicti . M . C . X X X V .*

ETiam Romæ in tanto sanctissimi, tanto Eminentissimorum Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, tanto Principum Romanorum totiusque Italie præsentia, concursu & respectu, Optimum ramen Numen, in minimis æque excellens, ac magnis, quos diligit & à quibus diligitur solidius, major maximis non solum videri vult, (uti est ubivis) sed in suis quoque humillimis servulis, ita se probat omnibus, & conspicuum reddit, ut ima summis non æquiparentur solum, sed absque comparatione ulla, etiam coeli totius contestatione præferantur. Talis hoc iplo anno in oculis DEI, in oculis Romæ, & omnium, qui æqui rerum æstimatores sunt, fuit humillimus, & in oculis suis abjectissimus P. F. Joseph à S. Germano Siculus, vir plane extaticus simulque Angelicus, ex Angelica sodalitate Fulientium, nostrorum.

S. Joseph à S. Germano.

De hoc ita Carolus à S. MARIA: Joseph à S. Germano, Siculus, ab iplo sæculo, doctrina jam, & sanctitate singulari, toti Urbi notus; ad sanctæ Obedientiæ bonum comparandum Congregationem nostram ingressus, plus juvit, quam adjutus est. Obedientiæ silentijque Regularis, cultor præcipuus, paucos annos, in extrema carnis maceratione vixit, continuâ verè Extra-
TOTUS EXTRA-
TICUS. DEO adhærens, reali mortis extrasi in DEUM perrexit. Post mortem plurimi de plebe concurrentes, de veste, pilis, unguibus abscissum aliquid detraxerunt, admirantes omnes, quod mortua ipsius caro non rigeat, sed ut

viva mollis semper remanebat. *Ex P. Phil. Malabayla, Carolo à S. MARIA, &c.*

Vixisse supremum sub hoc ipsum tempus in terris creditur, ut in coelis viveret, Venerabilis P. F. Bernardus Catalanus, sacrum Institutum nostrum sub Regula S. P. Benedicti, de Calatrava Professus, Admirabilis Matris, Virginis BENEDECTÆ cultu & devotione, verè singularis, qui quo affectu eandem Cœli imperatricem, Angelorum Reginam coleret, illustri argumento testatum, posteris reliquit, quando nimirum, pro auctoritate majori, & obligatione testatori, Instrumento publico erecto, exoratis certis Patronis, ejisdem testibus, sese Eidem Virgini perpetuo devovit, & emancupavit. Cujus devotionis Copias, multorum fortè usui salubriter futuras hic subijcimus:

V. Bernardus Catalanus.

MARIA Virgo sanctissima, Mater Domini nostri IESU Christi, veri DEI & hominis, Advocata & Protectrix peccatorum: Ego illorum major, & qui magis tuo indigeo favore, O pietatis & Misericordie Regina, ad pedes tuos provolutus me in perpetuum Tue Maiestatis servum offero, & humiliter peto, in talem admittas, obtineatque a Filio tuo eam gratiam, qua ad tibi placendum in omnibus meis cogitationibus, verbis & operibus requiritur, diligendo ex toto corde Divinam Majestatem, qua cogitavero, locutus vel operatus fuero, vel omifero cogitare, dicere aut operari, ad supremum honoris & gloria SS. Trinitatis dirizantur. cui meæ actiones gratia erunt, si tu Virgo immaculata hanc donationem & oblationem, qua me in perfectum servum tuum offero, digneris admittere. Et precor S. Joseph Sponsum Tuum, Angelum Custodem, S. Bernardum, S. Benedictum, Sanctos Joannem Baptistam & Evangelicum, Vincentium Martyrem & Vincentium Confessorem, Sanctos Guilelmum & Honoratum, Sanctam Annam felicem Matrem tuam, S. Magdalenam, sanctos Apostolos, & omnem Curiam cœlestem, Angelos & Spiritus beatos, velint pro me intercedere, quatenus Tu dignissima DEI Mater, me in perpetuum servum recipias, possimque Te imitari in Voluntatis propriae resignatione, & profunda humilitate ceterisque Virtutibus, quibus ornata fuisti. Et ut omni tempore constet me tibi ipsam iradidisse, & ad ejus rei per-

Emancupatio facta Depata.

Suffragia sanctorum.